

- (1) שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וַיִּתְרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן ... וַיְרְאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מֶה הוּא [במדבר יג ב-יח]
- (2) וַיְרְאִיתֶם אֹתוֹ ... וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: [שם טו לט]
- (3) תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ [איוב לו ג]
- (4) 'לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה [שם לח יג]
- (5) מכנף הארץ זמירות שמענו ... ואומר רזי לי רזי לי אוי לי בוגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו [ישעיה כד טז]
- (6) לָפָנַי הָאָרֶץ יִסְדַּתָּ וּמַעֲשֵׂה יְדִידָךְ שְׁמַיִם: הִמָּה יֵאָבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֹלֶם כְּבָגֵד יִבְלוּ כְּלָבוֹשׁ תִּחְלִיפֶם וְיִחַלְפוּ: וְאַתָּה הוּא וְשָׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: [תהלים קב כו-כח]
- (7) שָׂאוּ לְשִׁמַּיִם עֵינֵיכֶם וְהִבִּיטוּ אֶל הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי שְׁמַיִם כָּעָשָׂן נִמְלְחוּ וְהָאָרֶץ כְּבָגֵד תִּבְלֶה וְיִשְׁבִּיחַ כְּמוֹ כֶּן יִמּוּתוּן וְיִשׁוּעָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תִחַת: [ישעיה נא ו]
- (8) כִּי הִנְנִי בּוֹרֵא שְׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְהָאָרֶץ וְהָאָרֶץ [שם סה יז]
- (9) עוטה אור כשלמה [תהלים קד ב]
- (10) ר' שמעון בן יהוצדק שאל את ר' שמואל בר נחמן ואמר לו כיצד ברא הקב"ה את האורה. אמר לו נתעטף בטלית לבנה והבהיק את העולם באורו. הוה קאמר ליה בלחישא אמר לו ולאן מקרא מלא הוא עוטה אור כשלמה. אמר לו כשם שקבלתיה בלחישא כך אמרתי לך בלחישא. אמר רבי ברכיה אילולא דשמעיניה לרבי יצחק דדרשה ברבים לא אמריתיה ברבים (מדרש תהלים שם)
- (11) שלשים ושש שעות שימשה אותה אורה, ואילו הן: שתיים עשרה של ערב שבת, ושתיים עשרה של לילי שבת, ושתיים עשרה של שבת. וכיון שחטא אדם הראשון בקש הקב"ה לגונוה, וחלק כבוד לשבת ... כיון ששקעה החמה במוצאי שבת התחיל החושך ממשמש ובא, ונתיירא אדם הראשון. אמר, 'אוי לי! שמא נחש בא לנשכני? שמא אותו שכתוב בו "הוא יסופך ראש" [בראשית ג טו] בא לנשכני? ... "אך חושך ישופני" [תהלים קלט יא]. מה עשה הקב"ה? ... זימן לו שני רעפים והקישן זה לזה ויצתה האור מהן, ובירך עליו: 'בורא מאורי האש'. (פסיקתא דר"כ, כג ו)
- (12) 'ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם' [בראשית ג כא];
- (13) בתורתו של רבי מאיר מצאו כתוב 'כתנות אור' (בראשית רבה כ יב)
- (14) בקדמיתא הוו כתנות אור ... והשתא דחבו – כתנות עור (זוהר ח"א לו ע"ב:)
- (15) 'אותם' לא נאמר אלא 'אותו' – את הקב"ה (מדרש תהלים צ ח)

(16) יְחִיו מִתֵּידָּ נְבִלְתֵי יְקוּמוּן הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שְׂכָנֵי עֶפְרַיִם כִּי טַל אֹרֶת טֹלֵד ... כִּי הִנֵּה יֵי לָצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן
יֵשֵׁב הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְתָּה הָאָרֶץ אֶת דְּמֵיהָ וְלֹא תִכְסֶּה עוֹד עַל הָרוּגֶיהָ: [ישעיהו כו יט-כא]

(17) רמז לעתיד שהקב"ה עתיד להחיות מתים ולהקימם בלבושיהם (רבינו בחיי במדבר טו לח)